

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΟΚΟΣ

‘Ο μουσικός κόσμος τής Έλλαδος και ή α-θηναϊκή κοινωνία με ειλικρινή θλίψη και πρα-γματική συγκίνηση δάκουσαν τὸ μήνυμα τοῦ θανάτου τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ‘Ωδεῖον ‘Αθηνῶν, ‘Αντωνίου Σκόκου. Γιατὶ δ ‘Αντώνιος Σκόκος ὑπῆρξε ἔνας διαλεχτός καλλιτέχνης, εὐαίσθη-τος ἐρμηνευτής και ἔξαρτος παιδαγωγός, ἀλλὰ καὶ ἔνας εὐγενικός και τίμιος ἄνθρωπος.

Τὸ μουσικό μας κοινὸν θὰ θυμάται γιὰ πο-λὺν καιρὸν τις ὥρατες ἑκτελέσεις του στὰ ἔργα γιὰ δύο πιάνα, στὶς ὁποῖες εἶχαν εἰδικευθῆ μὲ τὴν ἀντάξια συνεργάτιδά του και ἀφοσιωμένη σύντρο τῆς ζωῆς του Κυρία Κατίνα Σκόκου και οἱ γενιές τῶν μαθητῶν του, θὰ διατηρή-σουν ζωντανή στὴ μνήμη τους μὲ εύγνωμοσύνη τῇ φωτισμένῃ του διδασκαλίᾳ και τὴν ἐμπευ-σμένη του καθοδήγηση στὸν τραχὺ δρόμο τῆς τέχνης.

‘Ο ‘Αντώνιος Σκόκος, γιὸς τοῦ λογοτέχνη Κωνσταντίνου Σκόκου, γεννήθηκε στὰς ‘Αθή-νας τὸ 1896 δπου και ἐτελείωσε τὶς μουσικές

σπουδές του στὸ ‘Ωδεῖον ‘Αθηνῶν, μὲ τὸ δια-πρεπῆ γερμανὸν καθηγητῆ τοῦ πιάνου Λουδο-βίκο Βασσενχόφεν. Ἀργότερα ἐταξίδεψε στὸ Παρίσι και στὸ Βερολίνο δπου ἐφοίτησε στὴ «Hochschule», στὴν τάξη τοῦ διεθνοῦ φήμης πια-νίστα ‘Εγκον Πέτρι. Τὸ 1924 γυρίζει στὰς ‘Α-θήνας και διορίζεται καθηγητῆς τοῦ πιάνου στὸ ‘Ελληνικὸν ‘Ωδεῖον ὡς τὸ 1928, δπότε με-ταθέτει τὴ δράση του στὸ ‘Ωδεῖον ‘Αθηνῶν στὸ δποὶον ἐδίδαξε ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ πρόωρου θα-νάτου του. Πέθανε στὸ Παρίσι, δπου εἶχε πάει γιὰ νὰ ἔγχειρισθῇ, στὰ μέσα τοῦ περασμένου μηνός.

‘Η Ἑλληνικὴ μουσικὴ οἰκογένεια θ’ ἀναπολῆ τὴ φυσιογνωμία και θ’ ἀναφέρη τὸ σνομα τοῦ ‘Αντωνίου Σκόκου πάντα μὲ σεβασμὸν και μὲ τιμὴ γιατὶ σ’ δλη του τὴ ζωὴ κράτησε μὲ σε-μνότητα ἀλλὰ και μὲ παλληκαριά στὰ χέρια του, τὸ λάβαρο τῆς ἀληθινῆς τέχνης και τῆς ἀληθινῆς ἡμικῆς.

ANTIOCHOS EYATTELATOS